

ПОЛОЖЕННЯ ПРО СЛУЖІННЯ ПРЕСВІТЕРА В ПОМІСНІЙ ЦЕРКВІ ВСЦ ЄХБ

Це положення відображає розуміння, сформоване спільним сприйняттям біблійного вчення, історичним досвідом церков ЄХБ в Україні і оцінкою сучасних реалій служіння церкви.

Пресвітерське служіння визначається, формується та черпає силу, мудрість і натхнення, у першу чергу, у прикладах пасторського служіння Христа й апостолів, про яких написано в книгах Нового Завіту, а також такими нормативними біблійними текстами, як Івана 10 розділ, Дії н 20 розділ, 1 Петр. 5:1-4, 1 Тим. 3:1-7, 5:17-20, Тит. 1:5-9, Еф. 4:11-16 та іншими. Пресвітерське служіння – це дар Христа Церкві, тому воно повинно звершуватися в душі вдячності, смирення і відповідальності з боку пресвітера, а також пошани, послуху і турботи з боку церкви. Успіх пресвітерського служіння визначається посвятою, залежністю від Святого Духа, вірністю Біблії і любов'ю до людей.

У Новому Завіті рівнозначно використовуються такі слова, як пресвітер, пастор і єпископ. Це не різні служіння, а різні функції одного і того ж самого служіння. Вибір основного визначення залежить від особливостей сприйняття, смислового наповнення і розуміння цих визначень як в церкві, так і в більш широкому контексті сучасного християнства.

Кандидат на пресвітерське служіння повинен відповідати біблійним вимогам (1 Тим. 3:1-7). Обраний і рукопокладений пресвітер у своєму житті і служінні повинен постійно зростати у зазначених характеристиках. Зупинка в духовному зростанні не тільки руйнує духовний авторитет служителя, а й ставить закономірне питання про продовження відповідального служіння.

Відповідно до часу і умов служіння в помісній церкві Бог наділяє пресвітера різними дарами і здібностями. Обов'язковим даром для кожного пресвітера є дар вчителювання, тобто здібність навчати (Тит. 1:9). Цей дар є очевидним у здібності самого пресвітера до постійного навчання, в проповіді, навчанні, організації церковного життя і служіння, душеопікунських бесідах і вирішенні конфліктних ситуацій.

Кандидат на пресвітерське служіння повинен добре знати Білію і розуміти зміст, основні теми і призначення кожної книги Старого і Нового Завітів; загальну історію Церкви та історію євангельсько-баптистського Братства України; офіційно затверджене віровчення

і практику християнського життя і служіння церков ЄХБ України; знати і розуміти основні положення законодавства України, яке регламентує відносини Церкви і держави. Компетенція кандидата на пресвітерське служіння перевіряється і підтверджується перед рукопокладенням на зустрічі і співбесіді з іншими рукопокладеними і досвідченими пресвітерами, яку організовує Голова Обласного об'єднання церков. Враховуючи сучасні умови служіння, пресвітер повинен мати духовну освіту і виявляти прагнення до постійного удосконалення.

Обрання і призначення Богом на служіння пресвітера в помісній церкві здійснюється через вибрання церквою і рукопокладення уже чинними пресвітерами церкви і Братства. Тому пресвітер підзвітний Богові і церкві у своєму служінні. Як обрання, так і звільнення пресвітера від служіння вирішується через участь церкви. Пресвітера обирають з-поміж підготовлених проповідників церкви, або запрошують з іншої церкви за спільним погодженням. Пресвітер шанує інших служителів церкви і Братства і перебуває у взаємній підзвітності і відповідальності за збереження Віровчення і проповідь Євангелії, за розвиток служіння згідно з задумом Божим щодо церкви і Братства як в Україні, так і за її межами. Пресвітер є активним учасником обласних і союзних конференцій та інших активностей і піклується про підтримання міжцерковних зв'язків у рамках Братства. Пресвітер постійно сповідує і практикує принцип особистого наставництва. Відповідальність пресвітера – знаходити, споряджати і готувати до служіння інших служителів, а особливо інших пресвітерів.

Пресвітерське покликання, підтвержене через рукопокладання, не обмежене часом. При цьому функціональне наповнення служіння, відповідальність пресвітера і його співвідношення з іншими служителями церкви щоразу визначається і підтверджується помісною церквою на членському зібранні на визначений період.

Основні обов'язки пресвітера:

- Вести активне духовне життя і перебувати в Господі, шукаючи Його волі для церкви через постійне перебування в Слові та молитві.
- Виявляти дух Христа в особистому житті, в прикладі для інших, у проповіді і навчанні, у вирішенні церковних питань і конфліктних ситуацій.
- Скерувувати церкву до духовної зрілості через біблійну проповідь, навчання, наставництво і душеопікунство. Також направляти до спільного служіння через організацію церковного життя і сприяння знаходженню і розвитку духовних дарів членів церкви. Сповідувати і практикувати учнівство, наставництво і служіння кожного члена церкви.

- Разом з іншими служителями організувати життя і служіння церкви навколо недільних богослужінь, мережі малих груп для спілкування, вивчення Біблії і взаємодопомоги та благовістя, спільних молитов і днів посту, а також інших активностей відповідно до можливостей церкви.
- Підтримувати місіонерське спрямування служіння церкви і навчати членів церкви особистого благовістя.
- Турбуватися про церковну єдність навколо Христа, Євангелії і спільного віровчення. Церква являє єдність християн незалежно від віку, статі, національності, становища.
- Захищати церкву від лжевчень, небезпек і лукавих людей.
- Готувати і звершувати разом з іншими рукопокладеними служителями новозавітні заповіді: хліболомання, хрещення та інші установи (молитва над новонародженими, вінчання, рукопокладення, молитви благословення в особливих випадках, похорони).
- Проводити особисті та сімейні душеопікунські зустрічі. За необхідності брати на себе особисту відповідальність за таємницю сповіді. Закон України захищає право пресвітера не ділитися отриманою під час сповіді інформацією з іншими.

Пресвітер несе особисту відповідальність перед Богом і церквою за все життя і служіння церкви. При цьому він делегує усі необхідні повноваження іншим служителям згідно з їхнім покликанням, дарами і визнанням церквою та разом з ними ефективно використовує час, можливості і ресурси церкви для максимально ефективного служіння. Команда служителів у своїх планах і поточній діяльності підзвітна пресвітеру. Пресвітер повинен сповідувати командний підхід до служіння в церкві. Якщо в церкві є більше одного пресвітера, то один з них обирається першим пресвітером.

Перший пресвітер організує служіння братерської (церковної) ради, в яку входять діючі пресвітери, диякони, а також відповідальні й авторитетні служителі церкви. Братерська рада, за поданням першого пресвітера, підтверджується членським зібранням на період 5 років. За необхідності чи обрання нових служителів братерська рада може доповнюватися. Пресвітер і братерська рада підзвітні членському зібранню.

Пресвітер представляє церкву та її інтереси перед державними інституціями та іншими організаціями.

Пресвітер особисто практикує біблійне вчення про матеріальне служіння і подає приклад добровільної жертвності іншим служителям і членам церкви. Пресвітер має право на отримання зарплатні в церкві. Розмір зарплатні визначається братерською радою відповідно до регіону, умов

служіння, кількості членів церкви, розміру церковного бюджету. Розмір зарплати повинен відображати шанобливе ставлення церкви до Божої справи і пресвітерського служіння в церкві і бути не меншим середньої зарплати в регіоні для працюючих чоловіків. Розмір зарплатні повинен переглядатися щорічно відповідно до інфляції і фінансової ситуації в державі. Початковою нормою фінансового служіння церкви є десятина.

Пресвітер навчає церкву та організовує служіння церкви згідно з тими матеріальними дарами, якими Бог збагачує членів церкви і заохочує церкву до більшої жертвовності і життя за вірою. Пресвітер організовує матеріальне служіння церкви згідно з запропонованим і затвердженим братерською радою та підтвердженим членським зібранням щорічним бюджетом. Пресвітер несе відповідальність за те, щоб частина церковних пожертв направлялася на благодійність, підтримку місіонерського служіння, допомогу іншим церквам, а також на спільне служіння церков через обласне об'єднання і Союз церков згідно рішень, які приймаються обласною Радою і Радою ВСЦ ЄХБ.

Щодо оцінювання вікового цензу кандидата на пресвітерське служіння церква співставляє такі фактори: вік, духовну зрілість і досвід, авторитет у церкві. Як правило, кандидат має бути не молодшим 30 років, але церква може обирати і молодших братів на служіння. Вибраний пресвітер звітує перед церквою щорічно і раз на 5 років проходить процедуру вибрання. Досягнувши 65 років, служитель не може претендувати на відповідальне служіння в церкві. Якщо обставини в церкві не дають можливості обрати іншого служителя, церква може обрати і старшого за 65 років служителя. У такому випадку перевибори відповідального пресвітера повинні проходити щорічно.

Звільнення пресвітера з відповідального служіння відбувається за власним бажанням; поданням братерської ради; за гріх; несумісний з авторитетом пресвітерського служіння. Після вилучення за гріх служитель втрачає посвячення на пресвітерське служіння.

Церква шанує своїх пресвітерів, які відійшли від активного і відповідального служіння та в міру необхідності проявляє дієву турботу про них.

«Бог же миру, що з мертвих підняв великого Пастиря вівцям кров'ю вічного заповіту, Господа нашого Ісуса, нехай вас удосконалить у кожному доброму ділі, щоб волю чинити Його, чинячи в вас любе перед лицем Його через Ісуса Христа, Якому слава на віки вічні. Амінь» (До євреїв 13:20-21).

Затверджене Радою ВСЦ ЄХБ 15 листопада 2017 року.

Пропонується для розгляду братерськими радами і членськими зібраннями усіх церков ВСЦЄХБ.